

II, 31. 6.

51-6

E

Sc
ex

S U
S

L
Sen
Pri
DN
die
sibu

51-6

3.

FRIDERICI BAVERI
SILESII
SERMO FIDELIS

sive
DISSERTATIO

De
Usu & Abusu Sti-
pendiorum.

ANNO 1663.

alto-
s ser-
atis.
o &
adis,
tuna
qua-
erare

Auli-
m fa-
vene-
nanu
ctor,
us sit
in
sse

nei

Uoties verba
Pauli Apostoli, al-
tioris mentis in-
dagine perquiro,
cum dicit: pleta-
em ad omnia esse utilem, pro-
missionem hujus & futuræ vitæ
habentem, toties scrupulum in
in iis invenio, decantatæ con-
troversia: AN ETIAM BONA O-
PERA RENATORUM AD ~~VITAM~~
COELESTEM CONSEQVENDAM
SINT NECESSARIA? Pro affirma-
tione dubitandi rationes sugge-
runtur, quod dicantur *promissi-*
nem habere, hujus & *future vitæ*.
Promissio autem est quæ cadit in
debitum, veluti id ipse Jehova in

A 2

ipsis

psis Paradyfi liminibus Priori-
bus Parentibus in prot-Evange-
lio confirmavit, atque ad Cai-
num quoq; dixit: Nonne si bene
feceris Elevare: Et si non bene
feceris peccatum ante ostium.
Imo dicantur fructus fidei & o-
pera Spiritus S. Insuper Etiam
summus iudex hanc protulit
sententiam: Amen dico vobis
quatenus fecistis Uni horum fra-
trum meorum minimorum mi-
hi fecistis. Quoad negationem
tertius mihi contrariari videtur
Elias atque Megalothander, qui
bona opera Excrementa atque
Catarmata vocat, ac certissimã
dicit regulam sive legem: quod
contrarium semper Eligendum
ubi sacra scriptura BONA OPERA
inculcat & quemadmodum Phi-
lo-

losophi svadent. Ex duobus ma-
lis minus, hic præ difficiliori fa-
cilis amplectendum, quod &
ejus affectæ & horrendi dogma-
tis basiatores profitentur. De-
cisionis itaq; loco cum ipsis Or-
thodoxis statuo: Necessaria es-
se, nam veram fidem iis osten-
dere debemus, quæ absque illis
nec viva nec vera fuerit, obse-
quium & gratitudinem nostram
Erga DEUM probare, Proximo-
rum saluti atque Ædificationi
consulere, DEI filios atque im-
mortalitatis Candidatos nos ex-
hibere, poenas peccatoribus & im-
poenitentibus debitas vitare, ad
cœleste brabeum anhelare, vo-
cationem & Electionem nostrã
firmare, idque necessitate præ-
cepti & medii per quod ad eun-

da est hereditas cœlestis. Hoc
problema A. tam diu me dubiū
tenuit, ut vix ac ne vix quidem
abstinere potuerim, quin tale E.
xordium orationi huic de USU
& ABUSU STIPENDIORUM
præfecerim. Nam quamvis
bona opera Theologis dicantur,
Philosophis VIRTUTES, nemo ta-
men vestrum infitiabitur Jctis
dici eadem PIA CAUSA.

Piæ causæ relictum dicitur,
relictum *Monasterio, Ecclesia, Ho-
spitali, fraternitatibus, Pauperibus,
Viduis, Pupillis pauperibus, Captivo
redimendo, dotis causa, STUDIOSIS,
pro libertate, refectioe viarum,
pontium, custodienda civitate, ad pu-
blicam utilitatem, pro construendo
monumento, imo & Meretrici quo
se corrigat.* Hæc omnia in Usu
suo

suo consistunt. Contra vero ab-
utuntur Institutores vel Execu-
tores Legatorum, qui negant *stus-*
dium Juridicum, Philosophicum &
Medicum esse piam causam, cum
tamē plurimum hæc conferant
ad utilitatem publicam; conce-
dunt vero *divitibus*, vel pro *Ani-*
ma ex purgatorio redimenda le-
gant, Imo ob hanc vel illam
religionem aliquem excludunt.
His omnibꝫ sepositis solummo-
do de *stipendiis dicam*. Difficulta-
tem materiæ l. m. que profiteor,
& quamvis alias multitudine li-
brorum generalia repetentium
laboremus, quod ne tanti qui-
dem fieret, nisi abundaremus co-
piâ, interim tamen pauci hac in
re præter *Andream Tiraquellum*,
Immanuelem à Costa, *Didacum à*

Spino hanc subjerunt curam. Pri-
oris verba ponderavi si non nu-
meravi, de posterioribus nihil
dixisse juvat, siquidem ad manus
haberi non potuerint. Proin-
de nemo mihi vitio vertet, si
hanc ipsam materiam, non ita
pure & magnificè, sicut fieri de-
beret si posset, in brevi hac dis-
sertatiuncula, non tam *Exercitiis*
quam *promissis solvendi gratia*,
proposuero, cum in quibusdam
Tiraquellum sequi placuerit, &
ductu ejusdem tantum quan-
tum ex ejusdem penu seligere
potui, dicta vero.

Solent Eloquentiæ Magistri
tanquam Piscatores Eam hamis
escam imponere, quam sciunt
appetituros esse pisciculos, quo
sine spe prædæ morentur in sco-
pulo.

pulo. Obtulit se nuper mihi
quædam Visio, quam hic expone-
re & loci dignitas & materiæ sva-
vitas svadet. Cum viam non ad
modum diligenter tenerē, quia
neque quo loco *stabulum* meum
esset, sciebam, sed quocunque
ieram revertabar donec tandem
cursu fatigatus & sudore jam
madens, Matronam verecun-
dissimi vultus in mediò subsi-
stentem accedo. *Hæc purpureo
amiculo, viridioribus radiis pulcerri-
mè distincto, ipsa tristis, sollicitoq; o-
re, & apprimè expressis conceptis-
simisque gemitibus querulebatur.*
*Ab utroq; latere, ingens turba ocu-
lis in Matronam defixis, ceterum
longe diversis affectibus, ut videba-
tur animata; qui à dextra, ii, sup-
plicum vultu mulierem adorabant,*

AS.

ES.

Et illa veluti repudiatis honoribus,
ad levam inclinaverat lumen, ad
quam Matronam ceu Effigies sta-
bant contumaces, tanquam populi
aliquid mulieri Exprobantis. Hi
intentabant reclusa dextera digi-
tum, alii risu contraxerant vultum,
alter frontem aspernante Et su-
perbo supercilio saeviebat, plurimi
veluti loquentes, mulieri fractos fa-
sces, Et sordidam laurum, solique
eversi rudera, sceptrique reliquias
lasciviosa contumelia monstrabant.
Quærebam ex aliquo ad stantiū
insolentiam hujus Matronæ, qui
Amictum ita exponebat; Vestis
purpurea Regiam Originem Juris-
prudencia, pertinaci Majestate con-
servatam denotat, pœnas terribiles,
legumq; capitalium furorem sangvi-
neæ in palla lineæ exprimunt, sed in-
ter-

termixta viriditate Humanitas Pon-
tificum ceu temperantia earum o-
stenditur, à dextra collocati, banc
Matronam omnibus studiis rebusque
preposuerunt, nec illos Philosophia
sobrietas ad sidera commendavit, nec
ad rationis, uti tutissimū ita consul-
tissimum iter, nec mitiorum discipli-
narum Humanitas permulsit, vel di-
vinarum literarum nectar, sed velu-
ti Andabitarum more ad hoc studium
parentum Communis insania, vel
Lesbiae complacentia, & Matrimonii
cupiditas coegit, Unde nihil miri
quod in extrema hujus mundi
foece, plurimi Theologi cum Bd.
Raphaele Cумano & Jafone, mul-
ta imo ne dicam omnia, ad Mo-
lendinum suum trahere conen-
tur, & lites excitent, cum particu-
lares cum generales, generalem

in meliora mutationem impor-
taturas. Reliquos autem inter
quos memet ipsum cernis, *Anti-
quitas Nominis & ipsius justitiæ a-
mor decepit, sed nunc amissos mole-
stissimè annos, laboremq; inutilem,
severissima Exprobatione reposci-
mus, & ad meliorem adspiramus.*
Huic Ego respondebam: O quis-
quis es Mortalium, qui modo *Juris-
prudentiam Vulnerasti, noveris quod
in Rerumpublicarum partibus Am-
bitio & invidia nocet, Hoc Eadem
pestes in literarum imperio tentant,
Maledictio & Calumnia, quæ ho-
diè pro telis Clypeisque Erudi-
torum furori & inermi disco-
diæ ministrant. Quæ autem te
Deorum clementia in hanc Au-
daciam excitat, ut foedissime de
Eorum filia cogites & os tuum
firmes*

firmes in tam impias voces? Nō enim illud solummodo, quod in Homines atrocibus contumeliosis defævias atque ex numero Eorum sis, qui Stentoreo clamore *Ex juris perditorum non peritorum, litigatorum non Licentiatorum, Dolorum non Dd. suffocatorum nō Advocatorum quorundam vitiis venerabile jurisprudentiæ nomen, publica pro concione, uti Etiam, privatim proscindas, traducas, coinquines, templum justitiæ, & plebeculam jugi politici impatientem ad litigiosas seditiones incites?* Porro arrogancia Idiota bonarum artium tumes inflatus, & per temeritatem, quæ nunquam tui juris, muneris & dignitatis, sed aliis debentur arrogas, imo ill. ad stivam, & lites ferro proscindere

dere tentas. *Si modo Adolescentes, qui jurisprudentiae praeceptis animos informant, scurras turbinesque appellassis utcunque passos fuisssem te in Communi argumento ferociter savire & blatterare, sed gravius memovet cum videaris in nostram scientiam omnium malorum culpam convertere, quasi corruptrix adolescentiae fluenti luxuria lubricam aetatem prosterneret; cum tamen lacrymae fenum, Parentumque miserabilis exitus, primis scholis ubi sternuntur, fundamenta literarum omnem calamitatem imputent. Quid enim non rideantur viri in foro qui in Scholis juvenes lusere.* Verum propter hos litigaturiantium Rabularum abusus ars ipsa vel omnes

JCti

JCti non sunt contemnendi, nā
utile per inutile nunquam vitia-
tur; licet Multitudo Dd. Neces-
sitate legem non habentium graviter
noceat, qui absq; judicio scribunt &
se habent tanquam Comes sine Comi-
tatu, Eques sine Equo; Episcopus si-
ne Episcopatu, Abbas titularis in Or-
dine S. Benedicti, Canonicus sine
præbenda, Cardinalis Ravennæ &
Rex Scaccorum, Nulla tenentes, &
Equites in herba, sine scientia & ll.
fulgentes tanquam fides sine operi-
bus, miles sine Clypeo, Scholaris sine
libro, lyra sine Chorda & ignis sine
calore, campana sine malleo; vin-
centes non meliora dicendo sed plura
citando, ut ut veritas nō auctoritate,
sed ratione dependeat, Aves regales
imitantes, quæ cum una mare volatū
suo transmittit, triangulari forma
omnes

omnes sequi solent, atq; Ovium grex,
qui universus eo tendit, quo prima
cursum direxit, Unde, inquam, tot
abusus juris-prudentiae irrepse-
rint, tot cautelae, ut is primas in-
foro tenere videatur, qui syco-
phanta ll. peritissimus, attamen
non ita tollitur rei substantia nec
Juris-Consulti dicendi, qui ita
maculam inurunt laudatissimae
arti. Contra vero *Theologorum*
quorundam vitiosissimas inspi-
ce scholas, Exclamaveris utique
ô Dii Manes factioni tandem ob-
viam ire decernite, quorum in-
juriis contumeliisq; sic accepta
est sanior doctrina, ut ubivis
quam in regno suo esse malit.
Omnia late Homines inquieti con-
tentiosiq; tenent, qui baud illam sane,
sed pellices secuti, sacra religionemq;
jocum

jocum & risum fecerunt. Pleriq;
enim primis Annis tonsores fabriq;
& sutrinae alumni sunt, aut denique
servilibus officiis intenti, in obscuro
vitam agunt, ibi adolescentiam su-
am exercent, post ubi sacerdotes ce-
remoniarumque antistites in magno
honore cernunt, ad similem domina-
tum maxima ope nituntur. Horre-
scit mihi Animus cum mecum cogito,
Magistros rudes, & indoctos ea, que
non dum satis explorare percepta sint
& cognita veluti certa affirmare.
Multum caliginis res divine ha-
bent, Sanctiusq; & reverentius est
de iis credere quam scire. Nihil
in speciem fallacius est quam Religio,
Etenim quisquis DEI numen obten-
dit, statim efficit, ut ceteri credere,
quam judicare malint, illudq; habe-
ant ratum, quod ab Eo quem sequun-
tur

96
tur semel audire. Vitam Eo-
rum atq; mores narrare non li-
bet, nam Vereor tam horribile
secretum proferre in populum.
Putant quidam sapientiæ munus, pa-
tenti via populum ad virtutem du-
cere, cupidinem honesti conciliare, a-
nimis facere vitiorum odium, qua
quidem in parte non berele culpandi
sunt optimi viri. Diligenter enim
toto anno in hominum vitia pero-
rant, vocesq; magnificas & saluber-
rima fundunt præcepta. Sed per
DEOS immortales, quo illa res perti-
net? Ipsi enim omnibus vitiis ple-
ni, exempla se inutilis doctrinæ cir-
cumferunt. Necessaria proinde
reformatio, siquidem Ecclesiam ve-
xat in ceremoniis Magia, in Dogma-
tibus Apostasia & Blasphemia, in
cultu Idololatria, in Vocatione Ec-
cle-

eclesiastica Simonia & fraus, in regi-
mine tyrannis; in praconio Verbi
Histrionica profanatio; in reliqua
vita functione negligentia & Impie-
tas. In clero ignorantia, fastus si-
multatum studium, summa deni-
que in vita licentia & protervia.
Minus Ergo peccavisses, si invio-
lato numine jurisprudentiae quos-
dam mystas accusavisses, qui se-
veri sacerdotii ornamentum
maculant indignitate juventu-
tis, quam acerbissima Eruditio-
ne in suos gradus adoptant. Pe-
dem vix moveram adstitisse mihi
visa est Mulier, reverendi quoq;
Vultus, oculis ardentibus & ul-
tra communem hominum va-
lentiam perspicacibus, colore
vivido atque inexhausti vigoris,
quamvis aevi ita plena foret, ut
nullo

m Eo-
on li-
ribile
ulum.
us, pa-
em du-
are, a-
qua
pandi
enim
pero-
aluber-
sed per
s perti-
is ple-
ine cir-
oinde
iam ve-
Dogma-
ia, in
ione Ec-
cle-

10.
nullo modo nostræ crederetur
ætatis; staturæ, discretionisque
ambiguæ. Nam nunc quidem
ad Communem sese hominum
censuram cohibebat, nunc ve-
ro sulcare cœlum summi verti-
cis cacumine videbatur: qua-
cum caput altius Extulisset, ip-
sum etiam cœlum penetrabat,
respicientiumque Hominum
frustrabatur intuitum. Vestes
erant tenuissimis filis, subtili ar-
tificio, indissolubilique materia
perfectæ, quas suis manibus ipsa
pertexerat. Quam speciem ve-
luti fumosas imagines sol & ca-
ligo quædam neglectæ vetustatis
obduxerat. Harum in Extre-
mo margine π , in supremo vero
 θ legebatur intextum, atq; in-
ter utrasque literas η scalarum
in

in modum, gradus quidem infi-
niti videbantur, quibus ab in-
feriori ad superius Elementum,
esset ascensus, Eandem vero ve-
hem violentorum quorundam
ciderant manus, & particulas
quas quisq; petierat abstulerat,
dextra quidem filum, læva vero
libellum supplicem hujus fer-
me Argumenti gestabat: *Philo-*
sophia professio hodiè corruptis-
sima? quid enim in scholis au-
dias aliud, quam *genus, speciem,*
differentiam. *Sorites ibi currit &*
Plato Disputat. Nullus interim
vocum prædicabilium & prædi-
camentorum aut propositionū
aut ulloꝝ præceptorum dia-
lecticorum monstratur Usus.
Hinc quoque sine fructu dispu-
tatur ab adolescentibus, *An de-*
finitio

96
*finitio generis sit bona, quæ tamen
quæstio nihil confert ad defini-
tionis naturam recte cognoscen-
dam, si methodo sana uterentur
disputatores; Stultiores & in-
eptiores sunt illæ quæstiones,
utrum omne animal fuerit in arca
Noe? an Logica sit de primis aut
secundis intentionibus? quomodo
differant hæ propositiones, Ro-
mæ venditur piper & piper venditur
Romæ? Nullus & nemo mordent se
in sacco? An Homo mortuus possit
celebrare missam? Utrum omne
impossibile concedendum? Præle-
gitur Petrus Hispanus in felix &
jejunus Dialecticæ magister,
prælegitur Porphyrii Isagoge ele-
gans quidem, sed male reddita
& exposita, prælegitur Organon
Aristotelis nobilissimi in hac re
arti-*

artificis, sed si rediret *Aristoteles*
non agnosceret illud. Utuntur
Interpretibus puti dissimis, *Tar-*
tareto, Bricoto, Scoto & copulatis
quibusdam terque quaterq; in-
eptissimis; His fraudantur, fru-
strantur seducuntur optima in-
genia. Nam nullus ex Præce-
ptoribus vel discipulis genui-
nam authoris optimi mentem
ex talibus assequitur commen-
tatoribus, & quod majori cum
detrimento studiorum conjun-
ctum est: *Novator* dicitur quis-
quis studia juvare, & sinceriores
Aristotelis *Expositores, Themis-*
stium, Alexandrum Boëtium, Agy-
ropilum, Stapulensem & similes in
medium proferre cupiat, sed
tanquam semper in illa barbarie
moraturi essent, subhorridas le-
ges

amen
defini-
oscen-
entur
& in-
ones,
n arca
nis aut
modo
s, Ro-
nditur
dent se
s possit
omne
Præle-
elix &
ister,
ge ele-
eddita
rganon
ac re
arti-

ges præscribunt, & ut infernæ
artis mystæ, veluti circulum de-
signant, ultra quem prodire cer-
to interitus supplicio vetant.
Unde inferorum carcerem Plu-
tonicum refertissimum ajunt,
stultorum, at Cœlum occupari
Heroibus Philosophicis. Phi-
losophici autem Heroes sunt ta-
les Humiles oves quales Christi
crucifixi vocem audiunt, & ejus-
dem vestigia legunt ritu Apo-
stoli, qui profiteretur se Mundo esse
Crucifixum, Mundum autem si-
bi. Quinq; autem Sophias recte
cognoscens cognoscat facile
quinque Morias quarum frater
primogenitus describitur: quod
mutetur ut Luna, quia victitat
suo fluxu. Pauperimi Mundi
Favorini Auro & aura. Aëria
au-

autem illa Philosophica in Theologia mysteria, Caligantisque Religionis subtilitates, tot melioris notæ hominibus cerebrum cardine emoverunt, sed Ego non unquam piam Matrem læsi. Non profecto satis impossibilitatum in religione vera habere, alacris fides est; cujus mysteriorum altissima profunditas, non tantum dilucide explanata est, sed syllogismis etiam rationisque amussi confirmata. Obscuris deviisque vestigiis mysterium aliquod libenter sequamur, donec ad illud: *O Altitudo!* ratio nostra perveniat: *Nodos illos de Trinitate, Incarnatione, Resurrectione, Providentia, Electione*, nonnunquam nobiscum solitarii meditemur, mentemq;

B

in

in his comprehendendis Exer-
ceamus, quæcunque nobis aut
Satanas, aut ratio rebellis obji-
ciat ea omnia uno illo paradoxo
Tertulliani Expediamus: CER-
TUM EST, QUIA IMPOSSIBILE.
Gratulantur sibi genuini Chri-
sti imitatores, quod in miracu-
lorum tempore non vixerint,
aut Discipulos viderint, vel i-
psam *Christum in carne*, vel cum
Israeliis mare tranfierint, nec in
Eorum numero fuerint, quos
Christus per miracula sanavit:
Hic enim ipsis volentibus no-
lentibus credendum fuisset, nec
ad ipsos pertinuisset *benedictio*
de omnibus illis pronuntiata,
qui non videntes crediderunt.
Facilis est Eorum & necessaria
Credulitas, qui Ea credunt quæ
sensus

sensus & ratio exploraverint.
Sed hi Christum mortuum & se-
pultum resurrexisse credunt in-
que gloria ejus potius quam in
cenotaphio & sepulcro contem-
plari cupiunt. Est autem quod-
dam genus Hominum, quod
Nautis credit quæcunque narra-
verint, Sancti Pauli testimonia,
atque Mosis in dubium vocat.
Cumq; Aristotelis, Plinii, Ælia-
ni traditiones, strenue defen-
dant ii Homines, in sacræ pagi-
næ historiis quærunt, & hæsi-
tant, & ea solummodo fide di-
gnantur, quorum aliquid simile
apud Trismugistum vel Pytha-
goram repererint. Esse quæ-
dam fateor inscripturis sacris,
quæ si quis cavillandi animo le-
gerit, nugacissimas quas libet

Poëtarum fabulas superare vi-
deantur. Omnes licet & supe-
riorum ætatum legendas, & præ-
sentes ineptias percurras, vix
quicquam reperias quod cum
Samsone certare poterit, quæ
tamen omnia facile possibile
sunt, si modo minimum omni-
potentis Digitum admotum co-
gitemus. At fieri etiam potest
quod & in *hominum sermone*,
& in ipsa infallibili *Numinis vo-*
ce, sæpe *Enormitates*, *Contradi-*
ctiones & *Antinomie* appare-
ant, quod ex debili ingenii no-
stri captu accidere solet. Pos-
sim Nomenclaturam quandam
dubitationum in medium affer-
re, quæ ut opinor adhuc intactæ
sunt, nec à quoquam nisi ab uno
vel Altero Theologo tantum in
con-

controversiam adductæ, nec ta-
men ut auditæ Explicari pos-
sunt, non quæstiones & Thema-
mata inepta sunt nec objectio-
nes de Vespertilionibus & Hi-
rundinibus è fumo nataæ. Ato-
mos enim in Theologia non fe-
ram. Columbam ex arca emis-
sam nec reversam lego, non ta-
men quæram quo pacto relictū
socium repererit. *Lazarum* ab
inferis revocatum, nec tamen
scire laboro, ubi gentium ejus
Anima interea hæserit. Nec
juris controversiam moveo: Li-
ceatne illiquem heredem scri-
bserat, bona ejus retinere, vel
an ipse postliminio reversus fa-
cultates adire possit? An ex si-
nistro vel dextro latere *Adami*
facta sit *Eva*, Cum tamen non

constet an Natura tale discrimen invenerit. Ex costa Adami factam scio, non anxie disputaturus utrius hæc costa in die Critico futura? nec an *Adamus Androgynus*? similiter utrum Mundus sub tempus Autumnale, an Vernum Creatus, nec refert quod nam ex cœlestibus signis ☉ obtineat. In theologia pariter ac Philosophia non parvus controversiarū numerus, quas nonnulli, iique summa Eruditionis opinione viri & proponere & ventilare solent, in quas ne horas quidem vacuas, nedum seria Nostra studia impendenda censent. Digna omnia, quæ ad *Pantagruelis* bibliothecam legentur, aut cum *Tartareto* de modo Alvum levandi in unum idem-

idemque volumen compingantur. *Judam* sibi vitam laqueo finiisse ex sacra pagina non constat, licet quodam in loco id textum velle videatur, sed vocis ambiguitate factum, ut sic Interpretes transtulerint. Dogma de geniis tutelaribus, summa cum confidentia asserit *Ecclesia Romana*, idq; ex responso illo: *Petro fores pulsante: non est ipse, sed Angelus ejus id est Nuncius ab eo aliquis.* Allegoricam *Hermetis* descriptionem *Metaphysicis* omnibus *Theologorum* definitionibus *prefero*, in quibus rationi satis fieri nequit: sic æque mihi arrisurus, qui Animam definiat, Angelum Hominis, Corpus Dei ac qui *Ἐντελέχεια*. Lucem, Umbram Dei, ac qui a-

B 4 ctum

scri-
dami
puta-
e Cri-
is An-
Mun-
le, an
refert
gnis ©
pariter
is con-
is non-
itionis
nere &
ne ho-
m seria
da cen-
quæ ad
am le-
reto de
n unum
idem-

ctum perspicui, quamvis myste-
ria aliqua ex descriptione Plato-
nica intelligere contenta sim,
morosam definitionum severi-
tatem non exegero. Verum
quos incuso? Sectarios *Philo-
sophicos*? non arctiori Circu-
lo Ecclesia definitur. Felix er-
go qui cum *Thoma Browne* ad sa-
ni iudicii proprii præceptum,
& pro privato pietatis suæ genio
recipit, & repudiat illa conten-
tionum adiaphora: non credi-
turus quod *Lutberus* affirmave-
rit, nec repudiaturus, quæ *Cal-
vinus* improbaverit. Nec cui
in univèrsum displicet *Concili-
um Tridentinum*, nec qui in to-
tum approbat *Synodum Dordra-
censem*, sed *Ecclesia* sibi *textus*,
ubi silet *scriptura*; ubi ea loquitur
Com-

Commentarius; Ubi utraque in
silentium consensit, nec *Roma*,
nec *Geneva religionis Canones* præ-
scribit, sed eos à *judicij dictami-*
ne petit.

Commendabat ad huc muli-
er modo dicta veritatem, quam
hominum malitia nescio qua i-
niquitate, & ad malum naturæ
pravitate damnaverunt exilio,
queriebatur *Senex* quispiam ô *Vi-*
tam brevem, *artem* verò longam,
judicium præceptis, *occasionem falla-*
cem! Longiorem mihi putabam
etiam post abruptum *Atropos fi-*
lum, *Artemq;* quam in *compendium*
vel *auro redigere* & redimere stu-
dii, *præceptis falsariorum testamenti*
mei, *judicium*, *fallaci occasione con-*
fudit. *Fasces ex fascibus nasci*
solent, *nunquam tamen progeminare*

poterint, nisi aureo imbre rigentur.
Sed omnibus seculis diverte-
runt divitiæ à studiis virtutis, &
sæpius scientia ingratis frigit,
quam purpuram despexit. Ne-
mo intra ipsas literas, aliud suis
laboribus promittat, quam ca-
stissimæ dulcedinem voluptatis,
& ad summum inutilem exigen-
tibus famam. Nam ut primum
de *Philosophia* dicamus, quod præ-
mium, quamve spem illa *Nympha* suis
Amatoribus invenit? Perpetuum
scholarum pulverem, & in tam libe-
rali disciplina ne quidem mercenaria
doctrinæ locationem; In privatis
quoq; familiis Educationem puero-
rum, jam olim servilis necessitatis
munus, & hodie non unius *Pistocle-*
ri immiti superbia despectum. Ju-
ris autem immensa cognitio per tot

nodos impedita, jam plerumq, sol-
ventium nugis, ingratisimos sudo-
res raris stipendiis videtur ad solam
eternitatem laboris educare. Nam
interclusa tribunalia, non nisi jam
opulenta scientia pulsantur, si placeat
de eorum miseriis augeri; si in PA-
TRONORUM nomen ire; jam existi-
de literarum pulcritudine, quæ hic ste-
rilis & ad opes currentibus inutilis
damnatur. Nempe enim tot Mu-
nicipiorum jura in sola Codicum nau-
sea & solitudine vestigabis, vivo
strepitu opus est, & callidissimis ex-
perimentis, quibus incendere lites
& opprimere possis. At nec Divi-
nis studiis Clementior portus, ubiq,
divitias sui juris faciente fortuna,
Nam infinite opes, quæ sacrorum
custodibus venerunt, longa & trepi-
da Majorum pietate, nunc mercedi
&

*Et in consulta, amicitia, Magnatum,
aut solite adulationi cesserunt.
Inter hos scopulos tam turbido
freto & obstinatis fluctibus re-
pellentes literatorum remigia à
divitiarum cursu, quidam veluti
everberatam tempestatem, pro-
pria fortuna vicerunt, qui in a-
pice studiorum aureos quoq; fon-
tes, & ambitiosum otium invenerunt,
sed in illis ipse casus potius, quam
Eruditio felix fuit, & saltem nu-
meranda paucitate infamant Musæ-
rum egestates, quæ pauciores quàm
vilia aut pudenda artificia ad hu-
manum sublimatem attollunt.
Expertentia quotidiana docet,
quod quilibet terra mariq; va-
cans officium, vel Stratiaticum,
vel Scholasticum vel Ecclesiasticum,
vel Politicum, vel Oeconomicum per*

578

eramites ambiat, quæ amicitia unius
alicujus Mecœnatis seu Patroni defi-
cit, Etiam si singulis ipsius capillo-
rum apicibus sedecim artes adhare-
ant, equidem præter cetera multa,
multi multoties non-nemini suppli-
cantium dicunt: Nullam præcer-
mittemus tui iuvandi & levandi lo-
cum sed interim nihil faciunt, nisi
forsitan unum hoc miraculum, ut ab
orco revocare videantur M. T. C. sic
conquerentem: Si esset in iis fides,
in quibus summa esse debebat non la-
boraremus. Laborat autem passim
magnum hujus Babylonici Mundi
Xenodochium, uno morbo fontico,
dum ad functiones provehi videtur,
frequentius, non logicè sed gramma-
ticè. Alius per Nominativum, die
Lunæ dum exploratur, nunquid Can-
didatus sit Nominativissimus aliquis
Hector

*Hector, Achillis, Chrysoſtomus, Am-
broſius, Avicenna vel Paracelſus'
Bartolus vel Baldus Homerus vel
Virgilius, Ariſtoteles vel Ramus ſeu
à Magnis nominibus nomen ducat*

Julius à magno dimiſſum Nomen Iulo.

*vel die Martis per Ablativum dum
aliquis per Patroni malevolentiam
exauctoratur, & alter per ejusdem
benevolentiam ſubrogatur. Vel die
ꝯ. per Dativum dum ambiens talem
ꝯ. gerit in pedibus ut feſtinans nul-
lus credat, ſed functiones furtim per
artes cauponendi redimat largitio-
ne, quam neſciebat ſenſim acquirere,
Eruditione, ſupplicatione ſolicitati-
one. Alius die 4. per Accuſativum
cum ambiens perfidas calumnias ſe
intrudit in alienam Spartam. Vel
die 7. per Genitivum dum indagatur
quo ortu ſit, an Nobilis Patritius, imo*

MA-

*Matrimonio alicujus filia. Pauci dun-
taxat omnium optimi per Vocati-
vum in die ☿. Reliqui die ☉. in Pa-
negyri & hujus Poli dædalei Mundi
theatro agunt personas & Psalmos
pœnitentiales canunt in Exilio. Ve-
rum pecuniæ cupiditas hæc tro-
pica instituit, Priscis enim tem-
poribus cum adhuc nuda virtus
placeret vigeabant artes ingenuæ
summumq; certamen inter ho-
mines vigebat, ne quid profutu-
rum seculis diu lateret, ast si quis
âmpari amore deceptus de ege-
state altissimas quoque Musas
contemplari & eadem sincerita-
te colere audebit, quantumcun-
que magnificè cogitet, sæpissi-
mum de Hecates cœna gustabit.
contra vero*

*Quisquis habet nummos felici navigat Aura
Fortunamq; suo temperat arbitrio.*

Uxo-

Uxorem ducat Danaën ipsumq; licebit,
Acrisium jubeat credere quod Danaen.
Carmina componat, declamet, concrepet o-
mnes

Et per agat causas, sitq; Catone prior.
Multa loquor, quidvis Nummis presentibus
opta

Et veniet, clausum possidet arca Jovem.

Putabam virum istum *Medicum*
uti ex *Coiaphorismo* colligebam
vel *Chymicum* dum multa de Au-
ro differebat vel ad minimum
fundatorem alicujus *legati pii*, ne-
que opinio fefellit, nam sicut ad
Medicum spectat consideratio
& sanitatis & ægritudinis, sic &
boni *Politici* est, non solum quæ
pestis, sed & quæ media & reme-
dia sint, veluti *Alexipharmaca*,
boni *publici* & *utilitatis*. Quis
eorum, inquit, nō misereatur, qui
ex *Amore studiorum* peregri-
nantur *Exules*, de *divitibus* fiunt
Pau-

Pauperes, quo illorum studio totus orbis illuminetur, & Homines ad serviendum Deo & Magistratibus obediendum informentur. Hi non minus militare videntur, quam si galeis, clypeisque niterentur, *belli autem nervus est Nummus*, atque hebescit ferrum nisi auro nonnunquam affricetur. Proinde in studiis quoque Antiqui *Sapientes* voluerunt *fundare stipendia*, nam vel in comodo aliquo loco, domos commodas extruxere, quas *MONASTERIA* vocarunt, Præsidem vero virum ætate gravem, moribus probum, literis probatum *ABBATEM*. Nullus autem in eis locus dabatur ocio, sed suis studiis laboribusque singuli insistebant, unde etiam multi sanctissimi

simi doctissimique in omni scientia Viri cum magna laude & nominis & ordinis evaserunt, & quod aliqui *Bibliothecis*, tanta librorum multitudine locupletatis, ut vix dinumerari quirent, ego singulari favore *Religionis & Patrie*, præsertim in his Silesiacis oris, instigatus *XIX. Stipendiariis*, tam in *Academiis* quam *Gymnasiis* viventibus de *XXIVM Imperialibus* prospexi. Verba hæc tussim mihi Excutebant, cum vir ille me alloqui cæpit atque rogare, num & ego ejusdem *ducatus* indigena & nomen suum unquã exaudiverim. Ignosce, referebam, *Vir Generosissime* si in distribuendis titulis sim parcus, attamen videtur mihi Manes tuos potius veritate quam titulis placari.

cari. Si verum quod vox inter
sylvas convalles audita à soli-
tis querimoniis & importunis
erroribus in expleta, calamito-
sum Hominem, nescio ad quæ
solatia vocet, utique Coniuncti
gemitus & iniqua miserorum
paritas, factorum acerbicatem &
invidiam Mortalium aliquo mo-
do lenire potuerint. Audivi
equidem, *Generosum* aliquem *Pa-
triotam* Amore Patriæ favoreque
Religionis, quam *Reformatam*
vocant, eximiam summam in
sumptus literarios erogasse, ve-
rum hodiernos Executores, te-
stamentum infirmasse, agentes,
7. requiri testes, qui ibi omissi,
Duo esse testaments adeoque pri-
us prævalere. Item vitiari, quo-
niam testator ita constituerit:
Con-

Constituo tales Executores & si nolint vel nō possint, volo quod alios constituent, contra bonos mores clausulam esse, quā legantur omnia bona tam præsentiā quam futura. Falsum quod in hoc casu actori quoicunque faueatur; iudicem non nisi imploratum officium suum imperitari posse, privilegia de illo legato concessa posse revocari, nec esse extendenda, & quod nequissimum ipsi in *Pacificationem Osna-bruggensem* delinquentes à recta via juramento posthabito deflecentes, id perpetrant, quod neque domino territorii alterius partis confessionē assumenti licet vel licuerit vel licebit. Nam is citra subditorū onus & præjudicium publicum nil quicquam
reli-

religionis immutare vel ullum
impedimentum directe vel in-
directè alterius sacris afferre po-
test. Voluere enim moderati
& prudentissimi Paciscentes, ne
aliquis Protestantium cujuscun-
que Conditionis, sive huic parti
sive illi addictus olim fuerit, sive
nunc demum accedat, ullo mo-
do propter confessionem mole-
stia afficiatur, quod verba pro-
bant: *Salva cujusque conscientia;*
sed Inquisitionem, Persecuti-
onem inter Protestantes pro-
hibitam atque intollerantiam
aliorum imo & suorum ad se ve-
nientium ut & à muneribus pu-
blicis & privatis functionibus
Exclusionem, totalemuc à terri-
torio Expulsionem non solum
egregiè palliant, sed & profiten-
tur

tur & defendunt. Verum ab-
rumpam, breves & mutabiles
sunt rerum humanarum vices,
& conditionis nostræ fatum, Re-
ctor nonnunquam simpliciter
indulget. Celebritas & Puri-
tas rei invidiam parit, invidia,
inimicos, mortem inimici & ni-
hil est tutius *ignorantia*.

*Ne te pœniteat (refcrebat se-
nex) calamo trivisse labellum. Fu-
rarunt enim quod secundum posse &
nosse, justi & utiles in Homines &
rem legatam esse velint, deinde, quic-
quid acquisiverint ex relictis id o-
mne acceptum Deo reddituros, nul-
lum Advocatum vel Executorem
præter instituta religionis & teno-
rem testamenti, nisi Serenissimor.
Dominorum PP. Depositariorum
permissione, constituturos, nihil et-
jam*

jam privati favoris in aliquem Un-
quam collaturos, vel muneris vel ser-
vitii à quolibet ex debito vel intra se
ipsos statuto jure exacturos. Ad
locum Majoratus bis in quolibet anno
de Usu & abusu legati consulendi
gratia conventuros, & ut breviter
me explicem, nihil prætermitturos
quod meo legato fuerit emolumento.
Instabam, Nobiliss. Dn. Priscis
temporibus cum adhuc nuda,
veritas placeret, juramentum
tanquam invocatio Nominis
Divini in testem colebatur, Ho-
die vero eodem luditur quem-
admodum astragulis à pueris,
tanta enim perpetrant in priva-
tum Usu devolventes, quæ ma-
gnis curis & molestiis, pii fun-
datores in publicum erogavere,
Hæc vel Canibus vel felibus po-
tius

ab-
biles
ces,
Re-
citer
Puri-
idia,
& ni-
at se-
Fu-
sse &
es &
quic-
id o-
nul-
rem,
teno-
simor.
rum,
hil et-
jam

tius ceduntur. O tempora & Mores exclamabat! Nihil ne tam sanctum, quod diuturnitas temporis non corrumpat? Multa probe à Majoribus instituta, senectutis vitio deflexerunt in turpissimos ritus. *Stipendium* militibus primo fuit solutum, quemadmodum *Præceptoribus Minerval, Victori Niceteria, obstetrici meotium, Bajulo diarium, Nautæ Naulum, Medico sostrum in ludis superanti brabeum, Proxenetæ Proxenetica*, postea ad *Studiosos* devolutum, quia in omnibus militibus *Eos creditum est æquivalere.* Nam bonum videtur argumentum à milite ad Ecclesiam & piam causam, quia eadem ratio militat in utroque, & privilegium competens militi congruit

gruit etiam piæ causæ Hinc cum
favore militis valeat testamen-
tum, quod tabellio scripsit abbre-
viaturis, Scheda vel protocollo li-
cet antea decedat testator quam
tabellio illud legat coram testi-
bus & in publicam formā redi-
gat, dum de modo voluntate ejus con-
stet per duos vel tres testes. Sic ea-
dem ratio in testamentis scriptis Ci-
fris vel Characteribus incognitis
Imo nutus & nudum signum suffi-
ciunt. Huc quoque facit quod in
ultima voluntate relicta possint peti
& debeantur, etiam nondum adita
hereditate. Favore militis à pacto
future successionis deferenda, di-
gredimur ad speciem ultime volun-
tatis licet non valeat in vim pacti.
Absentibus legatur, siquidem promit-
tens quid piæ causæ, Deo pro-
mit-

C

mit-

mittit qui est ubiq; & quod præ-
cipuum, quemadmodum *id quod*
favore militis emptum ex pecunia
militis efficitur ejusdem, licet aliud
sit in privato. Ita & Emptum ex pe-
cunia pia cause efficitur Pia cause.
Ædificet Clericus ex pecunia Ec-
clesiæ in suo solo, ædificium, nõ
cedit solo, sed favore Ecclesiæ
solum cedit ædificio. Idq; pro-
be Examinantes *Antiqui omnia*
privilegia concessa jure militibus ar-
mata, applicabilia militibus cœlestis
militie putaverunt. Extenduntur ea
quoq; ad Milites justitie. Ast jam
Homeris temporibus, non e-
rat novum, filios degenerare à
Parentum institutis, cum abun-
darent opes in illustrib; famili-
is & luxuriantes copias avlta in-
dustria peperisset, obstupuerunt
pau-

paulatim Virtutis stimuli, & aliquid remiserunt Nepotes, de paterna contentione ad gloriam, donec vertentibus aliquot seculis vix aliud ad commendationem habuerunt, quam inanem prope & fugitivam suorum Authorum memoriam. Tempora tempore temperanda, & rapienda est occasio quæ præbet benigno responsum, Ex eo quærere adhuc Unicum cæpi, quæ ratio se habeat in Stipendiario, num & ille pœnam de plure petendo incurrat qui in tali legato, tempus inchoatum pro impleto habeat? Respondebat autem, quod non. Licet alias, dicebat, non debeat relinquitur, ante impletam Conditionem, nisi per Heredem stiterit, quo minus conditio adimpleatur, attamen si legatum fuerit ad

*piam causam nihilominus debetur, atq; tali modo relictum peti poterit in ipsius temporis Exordio. Sed ut ante ex te audiui, Illos optime partis pessimè abuti, facienda Executio, siquidem assuetudine peccandi succrescunt ipsis sceleribus Excusationes, & Animus in flagitia promptus inexpedito commento veluti scelerata vita custodiam habet. Bene itaque, culpam horum omnium Excessuum Papa Adrianus VI. in instructione pro Legato Papa in Executores Confert, dicendo: Clamant scriptura Peccata Populi derivari à Peccatis superiorum, Propterea Salvator noster Curaturus (ut ait Chrysostomus) in firmam civitatem Jerusalem, ingressus est prius templum, ut peccata in Ecclesia primo castigaret, instar bo-
ni*

ni medici, qui morbum à radice cu-
rat. Scimus in hac Sancta sede ali-
quot jam annis multa abominanda
fuisse. ABUSUS IN SPIRITUALI-
BUS, Excessus in mandatis & omnia
deniq; in peruersum mutata. Nec
mirum si aegritudo à capite in mem-
bra, à summis Pontificibus in alios
inferiores descenderint. Adeste
Lorarii, barbaramque rabiem,
rabiiosamq; barbariem, quæ in-
nocentiam audire non potuit
subvertite. Terrorem incutie-
bat mihi repentinus horror, co-
gitabam enim furiosa Magna-
tum odia non nisi illorum san-
gvine placari, qui controversias
seu Errore seu malignitate exci-
tarunt, pro inde majori timore
succeedente hæc me Visio mihi
metipsi restituit, iussitque be-

C 3

ne-

etur,
terit
Sed
ime
nda,
udine
eribus
agitia
to ve-
babet.
um o-
Adria-
Legato
rt, di-
Pecca-
s supe-
noster
us) in
ingres-
cata in
star bo-
ni

nefactorum & gratiarum esse me-
morem.

Bene itaque sperare sum au-
sus vindictam Deo committen-
do, qui retribuet, & quæ alias
novercante fortuna præda avari
furoris, & furiosæ avaritiæ sunt
facta, duplici cum fœnore resti-
tuet. Unde tantum abesse cre-
do vana esse quæ dixit *Rabanus*, ut
potius verissima: *Virum fortem*
*excitat ad Virtutis Exercitium alie-
ni livoris aculeus.* *Jacob* qui *Jor-
danem* transierat, non redisset cum
duabus turmis, nisi eum in *PATRIA*
invidia agitasset. *Joseph* non impe-
rasset Ægypto nisi eum fratrum *invi-
dia* vendidisset. Tantum enim
*Penatum Patriæq; Charitas Civi-
libus odiis* concedit, ut *Patrios*
ejicere, sibiq; *alienos homines*
Cos-

Cosq; barbarissimos & agrestes
accedere sæpius malint, quam
aliquem popularem recipere.
Tanquam Promptitudo inser-
vendi patriæ minuatur si noti
submissi sint, & augeatur pere-
grinitate incolarum. Verum,
hic *geminus in Peregrinatione, &
exultabimus in Patria, qui autem,
non genuit Peregrinus non gaudebit
Civis, quia desiderium non est in illo.*

Cæterum Salvete Manes No-
biliss. & Consultiss. Dn. WERLI-
ENI, liberalitas vestra pluris me-
retur quam meum Eloquium,
unquam præstare poterit, & pro-
borum Virorum, bonique publici A-
mantium aures vellicat in-
clamando:

SEQUIMINI.

En

EN! calidis iterum gestis clarescere
scribitis, (Chori.
BAVERE, Aonidum Lucida Gemma
Festinasque premis pennas, queis arte
sagaces
Conceptus Genii prodis & Ingenii.
Laudo conatus, mecumque Heliconis
Alumni, (tenet.
Quos Latiae Linguae vis animosa
Pergito sic vastum Svadae decurrere
campum, (cus.
Romulidum si vis grande tenere de-
Hinc etenim major surget tibi gloria,
multa
Somnia quam stolidus si sequerere
Sophum.

f.

J. C. NEANDER,
Archidicasterii Electo-
ralis Brandenb. Advo-
catus.

Esse

Esfæti labes hæc est deterrima seclis,
Quâ datur in vasto turpius orbe nihil.
Ignavi comedunt Stipendia pingvia fuci,
Nonq̄ suas sorbent heu sitienter opes!
Qui nihil in studiis solidum vel Apolline di-
gnum

Præstant, sed ventrem Abdominis instar
habent,

Atq̄ sui nullum possunt testari Usus,
Marcida sed nimio membra sopore tra-
hunt.

Vix puto Margiten tam stulta mente fuisse,
Qui neq̄ fossor erat, sed neq̄ Cultor a-
gri:

At fruges tantùm barathro demergere
natus

Appositus nulli protereaq̄ rei.

Hunc imitantur ii, pleni luxu atq̄ veterno
Æra tamen poscunt publica sæpe sibi.

O! scelus, ô! Labes districto vindice digna!
Non impune feret, talia quisquis agit.

Spernitur interea mentis melioris alumnus
Rectius ingenium, cui pietasve subest,

Et

Esse-

Et cum fortunâ miserè luctatur iniquâ :
Ut studiis nequeat succubuisse bonis
Illius ast sentit multos Ecclesia fructus ,
Publica si foveat Res- & amanter alat.
Respicient proceres , tribuantur ut omnia
rectè

Queis indignus ego ponere nolo modum.
Non Tibi conferrî stipendia judico frustra
BAVERE, ad libros qui sine fraude sedes
Dequo multa sibi promittat , patria torva
Doctrinæ sciret si posuisse modum
Fecit Te Vatem sub verrice nata bicollî
Visio , quæ tollet nomen ad astra tuum.
Maecte animo , maecte ingenii prædivite Ve-
nâ

Te nobis augur servet Apollo diu !

Rogatus apposuit

JOACHIM MEGELIN.

UT perdix incubat ovis
alienis , nec tamen ipsa

in

in pullos vult animare:
Sic is Stipendia, nullos
qui extrudit fœnore fructûs,
in abusum collocat, atque
fruitur malè; scilicet usum
sic negligit. Hic, ut utrumque
referas sermonibus, ecce,
video, perdocte BAVERE.
Insta: fac perge labores
doctos vulgare. Decus sic
& gloria se Tibi jungent.

Ἐκ τῆς Παράκλησεως
ἀποστόλου.

TOBIAS KRASKE,

Tribellâ-Lusat. Scholæ

Francof. ad Viadr.

Collega.

in

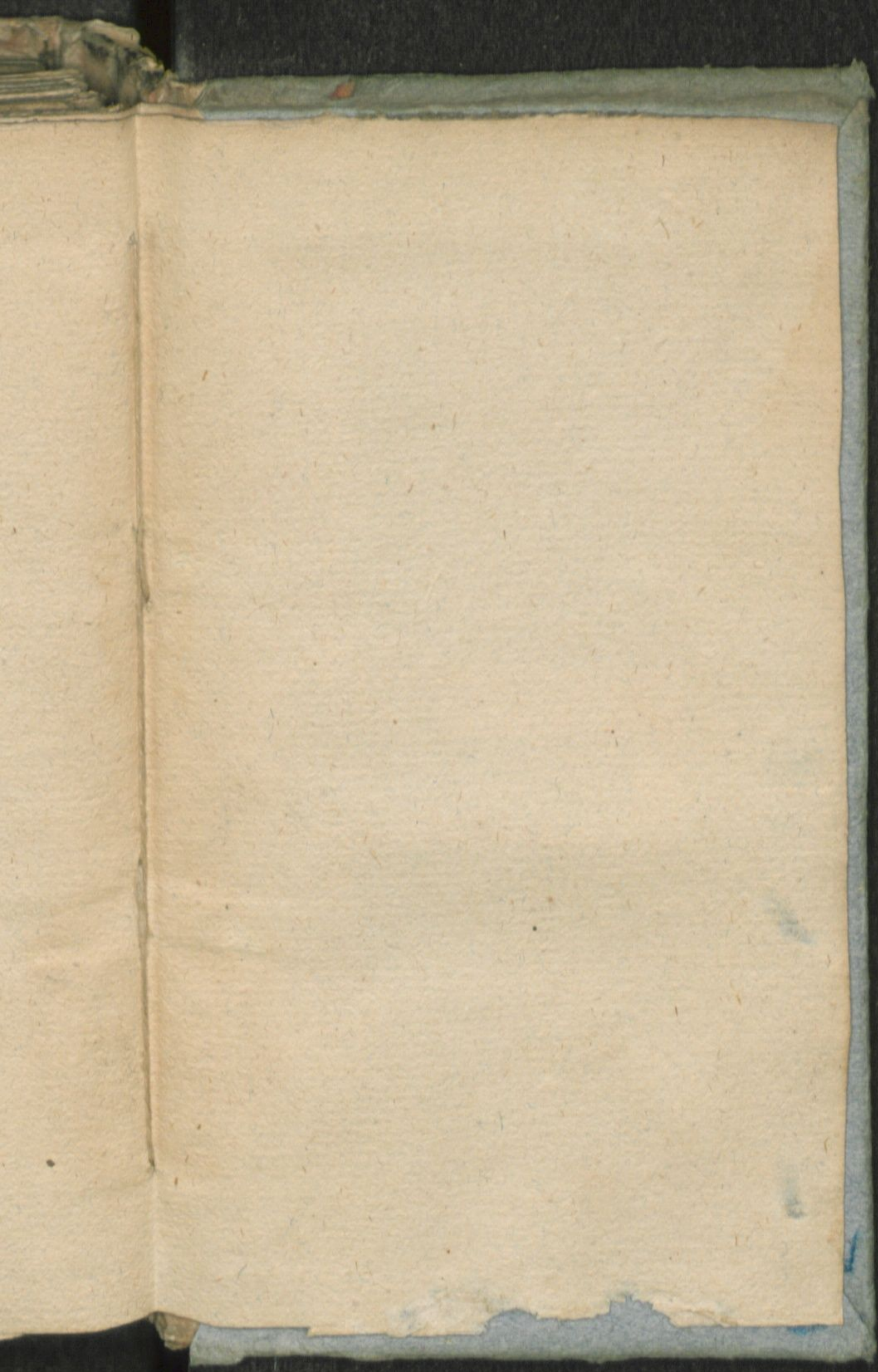

X4 467

ULB Halle

3

004 654 560

5h

V. 5/17

M.C.

dit; at qui alteriu
rum est maximus
vitutis dies est pri
Libertas in anim
virtuti dedito, e
qui te certum red
tua, talem scilicet
lem tibi ipsi finger
noveris.

Hoc illud est; qu
ce, dicere possum
vor est Siren allec
num in lingua, gla
gerit. Sit Tibi S
non Ductor. Ni
oportet, qui p
cedit, & præcip
non men

*Forsan & hæ
minisse ju*

3.
RICI BAVERI
SILESII
O FIDELIS
sive
ERTATIO
De
Abusu Sti-
diorum.

ANNO 1663.

A 2

ipsis

